

من نه آن رندم که ترک شاهد و ساغر کنم

1	من نه آن رندم که ترک شاهد و ساغر کنم
2	من که عیب توبه کاران کرده باشم بارها
3	عشق دردانه است و من غواص و دریا می‌کده
4	لاله ساغر گیر و نرگس مست و بر ما نام فسق
5	بازکش یک دم عنان ای ترک شهر آشوب من
6	من که از یاقوت و لعل اشک دارم گنج ها
7	چون صبا مجموعه گل را به آب لطف شست
8	عهد و پیمان فلک را نیست چندان اعتبار
9	من که دارم در گدانی گنج سلطانی به دست
10	گرچه گردآلود فقرم شرم باد از همتم
11	عاشقان را گر در آتش می پسندد لطف دوست
12	دوش لعلش عشوه می داد حافظ را ولی
من نه آنم کز وی این افسانه ها باور کنم

روایت شاملو

1، 2، 7، -، -، 4، -، 11، 10، -، 9، 3، 5، -	من که عیب توبه کاران کرده باشم سال ها
	چون صبا مجموعه گل را به آب لطف شست
	وقت گل گویی که تائب شو؟ - به چشم و سر! ولی
	زهد وقت گل چه سودانی ست؟ حافظ! هوش دار
	من که امروزم بهشت نقد حاصل می شود
	با وجود بینوائی، رو سیه بادم چو ماه
	گوشه محراب ابروی تو می خواهم ز بخت
- توبه از می وقت گل دیوانه باشم گر کنم!
کز دلم خوان گر نظر بر صفحه دفتر کنم!
می روم تا مصلحت با شاهد و ساغر کنم!
تا عوذی خوانم و اندیشه دیگر کنم!
و عده فردای زاهد را چرا باور کنم؟
گر قبول فیض خورشید بلند اختر کنم!
تا در آن جا همچو حافظ درس عشق از بر کنم.